

Druhá Tráva při Good morning, Friend

foto: Vít Školník Urban ©

Ve čtvrtek 27. ledna dorazila do KC Zahrada na pražském Chodově dobře namazaná mašina **Robert Křestian s Druhou Trávou**

. Regulérní koncert této kapely plné nadprůměrných muzikantů jsem neviděl více než půlrok (kromě koncertu s Charlie McCoyem) a tak moje natěšenost byla více než velká.

Vyprodaný sál - někteří diváci postávali nebo seděli i na zemi - uvítal skupinu na pódiu lehce po devatenácté hodině. Ten den jsem poslouchal Country rádio, hráli tam *Krvavou Marii* s Redlovým "

hudry hudry

", a tak jsem si říkal:

"to

bych si poslechl naživo"

. No a hodina se sešla s hodinou a Druhá Tráva touto skladbou zahájila. Samozřejmě bez Vlasty Redla a jeho blekotání. Poté Luboš Malina odložil banjo, chopil se tarogáta a do temného sálu se nesly tóny

Za poslední lodí

.

Po úvodním bloku zmizel Robert z pódia a osiřelí pánové spustili instrumentálku. Kouzlo živých koncertů spočívá i v nečekaných zápletkách. Lubošovi Novotnému praskla struna na dobrou, a tak dohrával jen s pěti. Když se Robert vrátil zpět, chtěl chvilku potřebnou k natažení nové struny provést mluveným slovem, avšak dřív než si uvědomil co chtěl vlastně říct, Luboš byl připraven.

V průběhu večera zazněly i skladby z posledního CD vydaného hlavně pro americká turné **Goo d Morning, Friend**

. Z tohoto

alba zazněla titulní

Good Morning, Friend

Johnyho Cashe, Dylanovka

Ring them bells

,

Bad

Oslavenec večera Luboš Malina

foto: Vít Školník Urban ©

Moon Rising od Jima Fogertyho, kterou si možná pamětníci pamatují jako "Asi" od Pavla Nováka či

Sitting

on the top of the world

. Samozřejmě, že nesměly chybět písně z poslední autorské desky

1775 básní Emily Dickinsonové

-

Dřív než se rozloučíme, Na španělských schodech

nebo

1775 básní Emily Dickinsonové

. Kapela ani tentokrát nezapřela své bluegrassové kořeny, když Robert tento blok uvedl slovy:

Smutné písně s veselou muzikou

. Instrumentální vyspělost potvrzovali pánové častým střídáním nástrojů mezi sebou. Emil Formánek se s Robertem střídali o kytaru a mandolínu. Na

Infielu

si kytaru půjčil i Luboš Novotný, Luboš Malina odložil banjo a vytasil irské low whistle a tin whiste, jen Petr Surý se držel svého elektrického kontrabasů. Konec patřil anglicky zpívaným písním, a tak zazněla například i

Wayfaring Stranger

.

Co na závěr? Byl to úžasný večer plný úžasné muziky, Jirka Mašek za zvukařskými šavlemi potvrdil, že patří mezi špičku ve svém oboru a zajímavé momenty poskytl i místní osvětlovač. V hledišti byli k vidění bývalý kytarista DT Martin Ledvina, countryman Petr Kocman nebo Jeroným Lešner. Pronikla k nám také informace, že Luboš Malina má narozeniny. Lubošovi

Dobře namazaný stroj Druhá Tráva

Napsal uživatel Školník
Čtvrtek, 03 Únor 2005 04:00

přejeme všechno nejlepší a hodně zdraví - a ať to pánům takhle šlape ještě hodně dlouho.

A proč ten příměr k namazané mašině? Když si vzpomenu, že před pár lety se tato skvělá mašina málem zadřela a nevědělo se jestli bude ještě fungovat, jsem za tento stav velmi rád.